

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

S. Franciscus, & Ordo Minorum, & de corona, n. 8. & 9

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

pletorium. altare B. Virginis, quandoque ordi-
n: triplici ambientes in gyro, le ordinem ipsum
deuotione mirabili ei commendarent. hæc
S. Antoninus, qui etiam cap. 3 §. 1. testatur in
principio fratres eius Ordinis dictos fratres
Virginis Mariæ, sed postea dictos Ordinis
Prædicatorum.

*B. Confal-
nus ab A-
maranta ad
Ordinem
prædicatorum
à B.
Virgine pe-
culiariter
mittitur.*
Sanè singulare hoc Ordinis Prædicatorum
erga Deiparam studium gratum sibi esse ipsa
declarauit, cum B. Confaluo ab Amaranta
Lusitano de suscipiendo vitæ instituto delibe-
ranti, eundem Ordinem, ad quem eum misit,
hac periphrasi exprimere voluit: iussit enim,
vt eum ordinem ingrederetur, vbi officium,
quod in sui honorem ingrederetur, vbi officium,
quod in sui honorem recitabatur, à salutatio-
ne Angelica incipiebat, & in eandem salutatio-
nem desinebat, quod in Prædicatorum
religione fieri animaduertens. iterumque à
Virgine apertè in hoc confirmatus, habitum
Prædicatorum suscepit, vbi virtutibus &
tri oculis clarus sub mortem à Deipara

*Chron. S.
Dominici*
Angolorum multitudine stipata ad laborum
suorum mercedem vocatus, in pace quieuit,
quod plenius refertur in 1. par. Chron. S. Dom.
lib. 2. cap. 60. Quamuis non desint, qui existi-
ment eum S. Benedicti institutum complexum
fuisse, quod non est nostrum in præsentia di-
cernere. Virginis quoque sanctissimæ mater-
nam prouidentiam peculiariter experti sunt
ijdem Patres Dominicani, cum tempore In-
nocentij Quarti quadam tempestate ob priu-
legia eorum impedita iactarentur, & ad eius-
dem Virginis præsidium indictis precibus, &
quotidianis litanijs confugissent: quæ cum re-
citarentur, visa est Deipara filium orare illis
verbis: *Fili exaudi eos: & breui Innocentio mor-
tuo, omnis illa quassatio cessauit, vt habetur in
ijsdem Chronicis part. 1. lib. 2. cap. 51. & 52. Ex
hac Ordinis Prædicatorum in Virginem pie-
tate factum est, vt in eodem Ordine tanta ce-
lebritate in fine Completorij Salue Regina in
Deiparæ honorem omnibus fratribus omnino
ad templum conuenientibus decantetur; quo
tempore visa est aliquando Deipara sine
gulari ratione pro illis orare, quem-
admodum S. Antoninus 3. p.
histor. tit. 2 §. capite 3.
§. primo scri-
bit.*

*Amolesti-
is plurimis
Virginis
præsidiò, et
litanias
indictis li-
berantur
Ordo Præ-
dicatorum.*

*S. Anto-
ninus.*

S. FRANCISCVS ORDINIS MI-
norum institutor, eiusdemq; Ordinis erga Vir-
ginem deuotio; nec non corona
instituto.

SANCTVS Franciscus, qui vnà cum S. Domi-
nico à Deipara, vt iam diximus, Christo S. Frã-
Domino oblatas, & ad præclarissimum ani-
marum ad Deum reuocandum munus est
destinatus: Indicibili, inquit Bonauentura in
eius vita, cap. 9. matrem Domini complectebatur
amore, id quod Dominum malebat: Fratrem
nobis effecerit, & per eam simul misericordiam
consecutus: In ipsa post Christum præcipuè fidem,
eam sui, ac suorum aduocatam constituit, & in
eius honorem à festo Apostolorum Petri, & Pau-
li, usque ad festum Assumptionis deuotissimè
iunabat. Ita S. Bonauent. Ea deuotio efficit,
vt sanctus Franciscus hac precatone Deipa-
ram oraret ex Canisio lib. 5. cap. 27. Sancta
Maria Virgo, non est tibi similia nata in mundo in
mulieribus: Filia, & Ancilla Altissimi Regis Patris
caelestis: mater sanctissimi Domini nostri Iesu
Christi: Sponsa Spiritus sancti ora pro nobis cum
sancto Michaeli Archangelo, & omnibus virtu-
tibus caelorum, & omnibus Sanctis, tuum san-
ctissimum filium, dilectissimum Dominum, &
magistrum, Amen. Eadem quoque deuotio fe-
cit, vt Assisij in ecclesia beatissimæ Dei Geni-
tricis de Portiuncula olim deserta, sedem col-
locarit suam, eamque ecclesiam (quod eius fuit
in Deiparam studium) pleni tempore æsti-
mauerit, teste eodem Bonauent. c. 2. vbi de ea
ecclesia agens, sic scribit: *Hanc cum vir Dei sic
deuotè etiam conspiceret, ob deuotionem teruentem,
quam habebat ad Dominam mundi, cepit illic
assidue pro ipsius reparatione morari: consistens
autem iuxta nomen ipsius Ecclesia, quo ab antiquo
sancta Maria de Angelis vocabatur, Angelicatum
ibi visitationum frequentiam, pedem fixit ibidem,
propter reuerentiam Angelorum, amoremq; præ-
cipuum Mariæ Christi. Hunc locum vir Sanctus
amauit præ cæteris mundi locis: Hic etiam humi-
liter cepit, hic virtuosè profecit, hic feliciter con-
summat, hunc in morte fratribus tanquam Vir-
ginis charissimum commendaui, & cap. 14. cum
de S. Francisco morti proximo ageret: *Au san-
ctam Mariam de Portiuncula, inquit, se portari
poposuit, quatenus vbi acceperat spiritum gratiæ,
ibi redderet spiritum vite. hæc omnia S. Bona-
uentura. Quin etiam in Chron. S. Francisci*
par. 1.*

libri recon-
ditum. par. 1. lib. 2. cap. 73. legimus eum optasse, vt post obitum in hoc eodem B. Virginis de Portiuncula Templo, ad quod uicinis singulari ferebatur affectu, cor suum recederetur, quod etiam existimatur Angelorum manibus eo delatum, in quodam eius templi sacello ad hanc vsque diem asseruari. Sanè cum Indulgentiam plenariam iis, qui peccata sua ritè confessi, Ecclesiam de Portiuncula uisitauerint, à Christo Domino peteret, illicd Virginem, quæ ad filij dexteram affidebat, inuocauit; eaque beneficij mediatrice ad filium adhibita, petitionis suæ fructum est consecutus; vt videre est in libro Conformitatum S. Francisci lib. 1. conform. 2. & in Chronic. eiusdem loc. cit. cap. 1. & 2.

Indulgentiam à Christo per Deiparâ Chronic. quilibet cõformitatù S. Francisci.

Ordo Minorù erga Virgines funditus.

Pelbartus

Corona B. Virginis quomodo incaperit. B. Ioan. Capistrano obiit anno 1456. in Hagarin.

Corona quomodo recitanda.

Chron. de Francisc.

Ordo porò Minorum tanti Patris monita, ac vestigia secutus pietatem erga Deiparam studiosissimè coluit: nam inter alia multa, vt dicemus, diligenter in concionibus propagauit eam precandi formulam, quam Coronam appellant, quæ 63. salutationibus Angelicis constat, interiecta ordine quodam septies oratione Dominica, & pro sententia illa, quæ Virginem sanctissimã ab omni originali culpa immunem prædicat, acerrimè superioribus seculis, & deinceps propugnauit. Et quidem, quod spectat ad Coronam Virginis Peibartus de Temesuar Oid Minorum de Observantia in opere quodam, quod Stellarium Coronæ gloriosissimæ Virginis appellauit, & Sixto IV. qui sedit anno 1471. vt cap. 34. diximus, dicitur, lib. 2. par. 2. art. 3. refert quoddam de ea miraculum, quod à B. Io. Capistrano viro grauissimo, & sanctissimo euulgatum asserit, à quo potuit illud accepisse Pelbartus, quippè qui eodem tempore cum eo vixit. Cum Clericus quidam in seculari habitu quotidie seruo florum B. Virginis Imaginem coronare solitus, Ordinem Minorum suscepisset, & post aliquod tempus ad seculum redire vellet, quod in Religione seruum illud ex floribus B. Virgini more suo offerre non posset, ei oranti Deipara apparuit, vetuitque hominem è religione discedere, simulque docuit seruum quoddam spirituale, ex salutationibus Angelicis & oratione Dominica in hunc modum constitutum sibi offerri, vt scilicet in memoriam septem gaudiorum, quorum ipsa sensu persuasa est, ad vnumquodque illorum semel orationem Dominicam Deo gratias agendo pro illo beneficio Virgini collato recitaret, cui

salutationem angelicam, decies subnecteret præter vltimum in quo ter solum adijcienda erat salutio Angelica. Septem porò Virginis gaudia in hoc seruo recolenda, hæc sunt. Primum, quod habuit in Conceptione filij sui. Secundum, cum in vtero filium gestauit, & sanctam Elisabeth uisitauit. Tertium in Christi Natiuitate. Quartum, cum Christus à Magis agnitus, & adoratus est. Quintum, cum filium in templo inuenit, & inde eum ea simul descendens, erat illi subditus, ac dulcissimè cum ea est conuersatus. Sextum in Christi Resurrectione. Septimum cum assumpta est in cælum: & in hoc postremò post orationem Dominicam ter subnectenda est salutio Angelica, ita vt in vniuersum oratio Dominica septies, Angelica verò salutio ter, & sexages repetatur, qui numerus congruit annis, quibus ex nonnullorum sententia B. Virgo vixit in terris, de hoc tamen cap. 6. diligenter tractauimus: adiecitque B. Virgo seruum hoc longè gratius sibi futurum, quam seruum illud compactum ex floribus, quod singulis sibi diebus studiosè olim ab eo offerebatur. Is verò post aliquod tempus cum iter ageret cum socio in sylua quadam hanc Coronam Virgini perfoluebat: at qui in eadem sylua deitescabant latrones, pulcherrimam oculis viderunt Virginem oranti fratri astantem, & ad singulas salutationes angelicas rosam colligentem, confirmatilioque aureo, circulo cuidam alligantem; surquod serui & coronæ speciem præ se ferebat: absoluta oratione, latrones in fratres irruunt, importunè sciscitantur de Virgine illa; quam cum fratres non vidissent, negabant secum fuisse, & Deiparam, vt ab ijs liberarentur enixè rogabant: cum ecce Virgo sanctissima cœtu Angelorum stipata, & seruo illo quasi corona redimita apparetis grauius latrones illos inerepuit; & ad Angelos conuersa: *Ecces, inquit, qualis me corona ille frater ille ornauit*: quod cum dixisset, ab eorum sese oculis subduxit: mox latrones scelerum pœnitentia ducti, religionem ingrediuntur: fratres verò ex eo tempore singulis diebus eò diligentius coronam Virgini offerre non cessarunt, quo eidem acceptam esse experimento tam manifesto didicerant. Hoc ipsum refertur in Chronicis Minorum 3. part. lib. 1. cap. 35. vbi additur fratrem illum sanctè obijisse, atque hoc miraculum sub initium, quo cœpère Fratres Minores, quos vocant de Observantia, contigit: quos

O o o omnes

*ita Minor-
ves Coro-
nā recita-
re solebāt.*

*De S. Ber-
nardo.*

*Ordo Mi-
norum pro
Conceptio-
ne Virgi-
nis imma-
culata.
Chron.
Minor.*

Mayro.

*Ambros.
Catherin.*

*Magister
Gulielm.*

omnes propterea coronam hanc recitare solebant, & in concionibus ad hanc precandi formam ita omnes adhortati sunt, ut in morem vniuersi populi Christiani iam sit inducta hæc in Chronicis. Quod quidem satis constat, cum nemo ferè sit inter Catholicos, qui seruum hoc ex globulis præcatorij secum non ferat. Adijciuntur præterea in Chronicis cap. 36. & 37. quamplurima huius coronæ miracula, quibus Deipara hoc pietatis genus sibi gratum esse apertè declarauit. Quin etiam sanctus Bernardus lenensis, teste eodem Pelbarto, quotidie Coronam hanc recitabat, eaque de causa à Deipara donum concionandi, & miracula edendi est consecutus: quod plenius infra in sancto Bernardino dicemus. Atque hæc de studio Ordinis Minorum in hac Virginis Corona recitanda, & apud alios propaganda sunt eicta.

Quod verò pertinet ad sententiam illam quæ tuetur Virginem beatissimam in sua conceptione ab omni originali culpa præseruata: scimus Ioannem Duns Scotum Doctorem cognomento Subtilem, de cuius sanctitate eeregium habet testimonium in Chronic. Minorum parte 2. libro 7. capite 3. acerrimè hanc sententiam tutatum esse: quam amplexati sunt eius discipuli Franciscus Mayro Doctor illuminatus, & vniuersa schola Scotistarum quin & reliqui omnes Ordinis Minorum, qui post Scoti ætatem fuerunt. Quamuis non me lateat aliquos ex eodem ordine Scoto antiquiores Virginis studiosissimos, S. Bonauenturam nimirum, Alexandrum Alensem, contrarium aliquando sensisse. Cæterum Ambrosius Catherinus opusculo pro immaculata Conceptione B. Virginis par. 1. c. de Scholasticorum opinionibus, testatur ferè de S. Bonauent. eum prope mortem retractasse quæ contra B. Virginis Cōceptionem immaculatā scripserat, idem quoque asserit de Alexandro Alensi, quem ex eodem Catherino testatur Magister Gulielmus in 3. sent. similiter recantasse, & eius hac de re libellum ostensum fuisse Tolosæ, dum eiusmodi quæstio disputaretur. Hanc sententiam de immaculata Deiparæ conceptione post Scoti tempora, plerique omnes ex alijs scholis amplectuntur, quemadmodum c. 7. plenius dixi. Hæc paucis attigisse volui, ut ostenderem S. Francisci ordinem erga Virginem Deiparam in hac sententia, quæ ad eius gloriā facit,

propaganda studio fuisse maximè inflammatum.

S. ANTONIUS DE PADUA *Ordinis Minorum.*

10 **S** Antonius Patavinus vitæ sanctimonia, & miraculorum gloria illustris, Virginis beatissimæ fuit, quod instante eius exitu ab hac vita præ se tulit; facta enim confessione, hymnum Virginis, cuius initium est: *O gloriosa Domina*, canere cœpit; cuius hymni virtutem alias erat expertus: cum enim Satanas fructus concionum eius inuidens, nocte quadam sacræ Quadragesimæ beati viri guttur magna vi compressisset, ut eum præfocaret; ipsæ beatissimæ Virginis Deiparæ nomen inuocans, & vitificæ crucis signum fronti imprimens, simulque hunc hymnum: *O gloriosa Domina* depromens, nequissimum spiritum effugauit. hæc ex vita eius apud S. Antonium 13. Iun. tom. 3.

S. THOMAS AQUINAS ORDINIS *Prædicatorum.*

11 **S** Thomas de Aquino non Dominicanæ tantum familiæ, sed Ecclesiæ etiam vniuersæ sidus fulgentissimum, qui eximia non minus sanctitate, quam doctrina præfulsit; iam inde in ipsis incunabulis præclarum futuræ, quo singularis eius erga Virginem pietatis, qua Virginis erga eum peculiaris tutelæ præsagium, accepit: cum enim adhuc infantulus à nutrice in balneo abluendus, cartulam è terra sponte sua sustulisset, eamque compressa manu arctè retineret, nutrice eam lauare cupienti, illamque è manu extrahere conanti, lacrymis acriter resistit. recognita mater ex infantis manu abluti iam, & vestibus induti egredere cartulam euulsi, in qua scripta visebatur salutatio angelica: infans cartulam ploratu instanter repetens, eam redditam mox deglutit: id potè nec miraculo, nec mysterio vacare piensque visam est; quod eximius olim Ecclesiæ Doctor futurus in eam cartulam primò incidisset, tantoque studio sibi eam coniunxisset, quæ Virginis sanctissimæ præconia, & nobilissimum Angeli à Deo nuntium, quo in Deigæ nitricis amplissimam dignitatem est euecta, continebatur, ut & eximiam scientiæ diuinus potius,